

Referat fra ordinær generalforsamling i Pensionskassen for Jordbrugsakademikere & Dyrlæger (PJD) den 29. april 2013

Generalforsamlingen afholdtes mandag den 29. april 2013 kl. 17.30 i Radisson Blu Scandinavia Hotel på Frederiksberg.

Der forelå følgende dagsorden:

1. Valg af dirigent
2. Bestyrelsens beretning
3. Forelæggelse og godkendelse af Årsrapport 2012
4. Forslag fra bestyrelsen om ændring af formålsbestemmelsen
5. Øvrige forslag fra bestyrelse og medlemmer
6. Valg af bestyrelse
7. Valg af revisorer
8. Sted for næste års generalforsamling
9. Eventuelt

Inden generalforsamlingen holdt direktør Jesper Kirstein fra Kirstein Finans et kort oplæg om investeringer, risiko og pension.

Formand Erik Bisgaard Madsen: Så vil jeg byde velkommen til generalforsamlingen i PJD. Jeg hedder Erik Bisgaard Madsen og jeg er formand for pensionskassen. Jeg er uddannet dyrlæge, har en Ph.D.-baggrund også og arbejder til dagligt på Københavns Universitet som prodekan på det fakultet, der i daglig tale hedder Science. Inden vi går over til første punkt på dagsordenen, synes jeg, at vi skal have lov til og lejlighed til at hilse på resten af bestyrelsen. Så hvis nu hver enkelt af bestyrelsesmedlemmerne lige rejser sig op og siger hvem I er og hvad I sådan laver i det civile liv, så starter vi med Johannes.

Johannes Elbæk: Jeg er næstformand i PJD. Til daglig er jeg direktør for Heden & Fjorden, der er et rådgivningscenter med omkring et par hundrede ansatte og min uddannelse det er jordbruger, og så er jeg HD'er.

Frank Bøgh Nielsen: Jeg er dyrlæge og har været med i mange år her i kassen både som medlem og først som udpeget og senere som medlemsvalgt. P.t. er jeg honorarlønnet og selvstændig erhvervsdrivende.

Lars Bloch: Jeg er også dyrlæge og har et dyrehospital i Frederiksværk. Jeg har også været med i bestyrelsen i nogle år efterhånden og synes, at det er et godt sted at sidde.

Jens Munk Ebbesen: Jeg er også dyrlæge og jeg har været udpeget af Ansatte Dyrlægers Organisation i 10 år nu godt og vel, og til daglig er jeg direktør inde på Axelborg for fødevaresikkerhed og veterinære forhold i Landbrug & Fødevarer.

Niels Olsen: Jeg er det såkaldte eksterne revisions- og regnskabskyndige medlem. Jeg har været med her i pensionskassen siden 2009 og også i Unipension siden 2009. Til daglig er jeg koncerndirektør i Finansiell Stabilitet.

Henning Otte Hansen: Jeg er udpeget af JA. Jeg er til daglig seniorrådgiver og fødevareøkonom her på Copenhagen Science.

Hans-Henrik Jørgensen: Jeg er agronom, arbejder i Landbrug & Fødevarer.

Formanden: Og så den sidste er Kirsten Holst, som ikke er her i dag. Kirsten Holst, som I kender fra JA. Der er et par stykker mere, som jeg synes, at I skal have lov til at hilse på. Det

er vores administrerende direktør, Cristina Lage. Hun var ikke med sidste år, fordi hun var syg, men Cristina skal vi ikke lige se dig oppe, og du kan jo også lige få dine 10 sekunder.

Cristina Lage: Jeg hedder Cristina Lage og jeg er direktør i Unipension og det vil sige også i PJD. Og det har jeg været siden 1. september 2011.

Ad pkt. 1. Valg af dirigent

Formanden: Så velkommen til Cristina, da det nu er første gang, at I ser hende som generalforsamling. I kommer til at høre mere til Cristina, når vi skal fremlægge vores forslag til revideret vedtægtsbestemmelse, formålsbestemmelser. Så er vi klar til første punkt på dagsordenen og det er valg af dirigent. Fra bestyrelsens side foreslår vi Jens Bjerregaard som dirigent. Han har været på generalforsamlingen før, og det vil sige, at nogle af jer formentlig kender Jens. Så skal jeg spørge om, om der er andre forslag end Jens som dirigent? Det lader ikke til at være tilfældet, så værsgo til dig Jens.

Dirigent Jens Bjerregaard: Jamen tak for valget. Så er det jo nu min lod, at vi kommer igennem den næste time til halvanden og får det her afviklet i god ro og orden. Det første, jeg skal sikre mig, det er jo, at generalforsamlingen er lovligt indvarslet og ifølge pensionskassens vedtægter, så skal generalforsamlingen indvarsles mellem 2 og 4 uger inden, og det kan jeg konstatere, at den er blevet. Det er nemlig sket sådan, at der er sendt brev til hvert enkelt medlem afsendt den 2. april og jeg har endda set postkvittering samt annoncering i Dansk Veterinærtidsskrift, Jord & Viden, FLIK's hjemmeside og på www.pjdpension.dk. Pensionskassens Årsrapport har også været tilgængelig på hjemmesiden siden den 2. april, og på den baggrund så kan jeg konstatere, at generalforsamlingen er lovligt indvarslet.

Så er det sådan, at for at få det her til at foregå på den mest smidige måde, vil jeg gerne have, at hvis der er nogen, der ønsker at kandidere til en bestyrelsespost under dagsordenens punkt 6, og har medbragt stillere, så bedes de allerede nu kontakte vores folk udenfor, så vi kan få valideret de stillere, og så tjekke det.

Ad pkt. 2. Bestyrelsens beretning

Dirigenten: Så i øvrigt, når vi har fået bestyrelsens beretning og de øvrige punkter, og skal drøfte dem, så henstiller jeg til, at vi får nogle korte præcise indlæg samt at man krediterer sig selv og det er jo sådan i forhold til vores vedtægter og det regulativ, vi har lavet omkring generalforsamlingen, så skal vi jo tale heroppe på talerstolen, så man kommer herop i det opfang, man ønsker at sige noget. Og så vil jeg håbe ellers, vi får en god generalforsamling her. Nu vil jeg gerne give ordet til Erik Bisgaard Madsen for aflæggelse af den mundtlige beretning, der hører til dagsordenens punkt 2.

Formanden: Tak for det Jens. Vi skal senere i dag drøfte det forslag, vi har til ændret formålsbestemmelse, som jeg sagde i indledningen før. Jeg vil godt allerede nu knytte et par ord til den sag, som har fyldt rigtigt meget for os i den seneste tid og også faktisk det sidste par år har været diskuteret på vores strategimøder i pensionskassen, nemlig det kommende samarbejde med Forca. Der er et billede her af Carsten Koch, som jo er formand for Forca og som vi nu er ved at nærme os et samarbejde med. Vi har holdt dialogmøder med vores medlemmer rundt i landet i den forgangne tid, og det har været en rigtig god oplevelse at komme rundt og snakke med medlemmerne og har været meget lærerigt, og der er to ting, vi har taget med os fra de medlemsmøder, dialogmøder, vi har holdt på den måde. Den ene handler om den indlånsbank, som I også hørte om på generalforsamlingen sidste år. På dialogmøderne rundt i landet blev det klart for os, at vi skal fortælle helt konkret, hvad en sådan indlånsbank kunne tilbyde til hvem og hvordan. Sådan nogle analyser ville vi selvfølgelig altid foretage på et tidspunkt, hvor vi helt konkret overvejede beslutningen om at etablere sådan en indlånsbank, men vi har også taget til efterretning, at medlemmerne efterspørger de her oplysninger allerede nu

i forbindelse med en behandling på en generalforsamling. Og så konkrete kan vi ikke blive på nuværende tidspunkt og derfor har vi trukket forslaget om indlånsbank tilbage fra dette års generalforsamling. Den anden ting, som jeg skal påpege, vi har lært fra medlemsmøderne, det er administrationsfællesskabet og problematikken her. Når vi kommer rundt og snakker med medlemmerne på møderne, vil de gerne have svar på følgende spørgsmål. Hvem vil I samarbejde med og hvordan? Det har derfor haft høj prioritet for bestyrelsen at vi kunne svare ordentligt på det spørgsmål og derfor har vi også valgt at offentliggøre noget inden generalforsamlingen, som I så kan se på artiklen her, der kommer fra Politiken. Den 17. april offentliggjorde vi samarbejdsplanerne med Forca via en pressemeddelelse og på vores hjemmeside kunne I også læse om dem. Og denne her overskrift fra Politiken: "Pensionskasser samler maskinrummene" var så det, man kunne læse på den foranledning.

Den består i, at Unipension overfører en stor del af vores administration til Forca og samtidig køber vi 25 % af administrationsselskabet og bliver dermed en ligeværdig ejer sammen med PKA, Lærernes Pension og Pædagogernes Pensionskasse. I henhold til materialet om formålsbestemmelsen, som I har fået ud, så vil Cristina Lage vende tilbage til det senere, men der handler det om at spare omkostninger uden at vores indflydelse som medlemmer tabes i forhold til i dag. Samarbejdet med Forca betyder, at vi i fællesskab kommer til at servicere flere end 600.000 medlemmer og dermed kan vi realisere medlemmernes krav om, at vi skal have lave omkostninger til administration og just noget af det, som Jesper Kirstein jo var inde på for et øjeblik siden. Vi har underskrevet en hensigtserklæring med Forca om det her samarbejde, og det næste skridt, som vi nu er i gang i den kommende uge og måned her, det er en nøje analyse af, hvordan det hele rent praktisk skal foregå, og det regner vi så med, at den analyse er klar her op mod sommerferien, hvor vi også håber at kunne underskrive den endelige aftale med Forca. Og jeg vil sige, at der er det vigtigt for mig og for resten af bestyrelsen at slå fast, at vores pensionskasse, altså PJD, er en selvstændig pensionskasse, som har egen bestyrelse og har sin egen beslutningskraft. Og det vil det fortsat være også i et Forca-samarbejde. Pengene og beslutningerne bliver, hvor de hele tiden har været, og det er medlemmerne, der bestemmer. Det var mit ønske, med det her, at give en indledende kommentar om den formålsbestemmelse, som vi vender tilbage senere i dagsordenen,

I en medlemsejet pensionskasse der er kunderne og ejerne de samme, nemlig medlemmerne. Og der er ikke nogen modstridende interesser. Derfor er vi i den heldige situation, at vi kan indrette pensionskassen efter jeres, efter medlemmernes, ønsker. Det er ikke aktionærerne vi indretter os efter, det er ikke investorerne vi indretter os efter, men vi indretter os efter medlemmernes ønsker og krav. Og det kræver så at vi kender medlemmernes ønsker, så mindst en gang om året så tager vi temperaturen på, hvad medlemmerne gerne vil, og hvad forhold de har til pensionskassen. Vi spørger medlemmerne, hvad der er vigtigt for dem og der er fire parametre, som er særligt vigtige. Det er for det første et konkurrencedygtigt afkast, det har vi også lige hørt Jesper Kirstein snakke om. Nr. 2 det er lave omkostninger. Nr. 3 det er stabile pensioner og den fjerde det er, at vi har services, pensioner og produkter, der passer til medlemmernes behov. Og vi refererer til de fire parametre som de krav, medlemmerne stiller til os som pensionskasse, hvis vi skal opnå den ideelle situation, at vi er medlemmernes foretrukne pensionsleverandør, som kan leve op til alle fire krav. Så kravene er med andre ord den væg, vi spiller bold op ad.

Det vigtigste for medlemmerne er, at vi har et konkurrencedygtigt afkast. Her på planchen kan I se hvordan vi ligger i en sammenligning med andre aktører i branchen. Vi havde et afkast i 2012 på 12,7 % før skat, og det er vi rigtig godt tilfredse med. PJD ligger her som den grønne søjle og så er vi i den rigtige ende af skalaen. Sammenligningen er lavet med Finanstilsynets nøgletal 1 fra de godkendte regnskaber og de to samarbejdspartnere vi har i Unipension, nemlig MP og Arkitekterne ligger lige ved siden af.

Kirstein Finans har, som vi lige har hørt, lavet en stor undersøgelse af pensionsmarkedet herhjemme og de har også noteret sig, at de tre pensionskasser, som arbejder sammen i Unipen-

sion, at vi har et af branchens højeste afkast med et yderst fornuftigt risikoniveau. Hvis vi kigger på en lidt længere periode - og her er der så kigget på perioden fra 2009 til 2012 - så ligger vi også ganske pænt med den grønne søjle. Når vi netop tager den periode, så er det fordi vores nye investeringsafdeling i Unipension først kom endeligt på plads i løbet af 2008, og derfor måles fra 2009 og fremad. Og jeg skal også sige her, at det akkumulerede afkast i den periode fra 2009 til 2012 har været ikke mindre end 55,7 %. Det flotte afkast er resultatet af et meget målrettet arbejde, som vores investeringsfolk har gjort siden 2008, hvor Unipension blev dannet og en meget stor del af investeringsafdelingen blev skiftet ud og er dygtigt ledet af Niels Erik Petersen, som også er med her i dag.

Så kommer vi til ejendommene. Vi ved godt, at der er mange medlemmer, der er glade for vores ejendomme og at de eller deres børn har nydt godt af at kunne bo i nogle af pensionskassens ejendomme, men uanset hvordan vi vender og drejer det, så er vores ejendomme en sten i skoen i forhold til, at vi har den lovbundne opgave at sikre så gode pensioner som overhovedet muligt til pensionskassens medlemmer. Ejendommene udgør en for stor risiko i forhold til det afkast, de giver i dag. Derfor har vi i bestyrelsen og i Unipension vedtaget en ny strategi for ejendomsinvesteringer. Målet er at sikre et højere langsigtet afkast og en bedre risikospredning i vores ejendomsportefølje, som indtil nu primært har bestået af danske bolig-ejendomme. Det er ikke en hensigtsmæssig spredning af risiko kun at have danske ejendomme. Man kan sidestille det med, at vi kun investerede i danske aktier. Det betyder, at vi ville blive alt for sårbare. Afkastet på ejendomsporteføljen i perioden fra 2009 til 2012 har i gennemsnit været minus 4,2 %. Det ses ikke så tydeligt på denne her slide, hvis I kigger på forskellen mellem den lysegrønne og den mørkegrønne, men det skyldes, at ejendommene kun udgør 1 % af vores samlede investeringer i dag. Med den nye ejendomsstrategi forventer vi et fremtidigt gennemsnitligt afkast på ejendomme på ca. 5 %. Afkastet på ejendommene i 2012 ser fornuftigt ud, som I kan se på planchen, men det har også den forklaring, at ejendommene er optaget i regnskabet til salgsværdien på baggrund af de salgsvurderinger, som vi har fået foretaget i forbindelse med den nye strategi. Helt konkret medfører den nye strategi, at vi har sat pensionskassens nuværende ejendomme til salg, for at implementere den samme tilgang til ejendomsinvesteringer, som vi bruger omkring aktier og obligationer. Og det vil altså sige en mere global tilgang.

Ejendomsporteføljen bliver en global tilgang med udgangspunkt i Europa og USA, og planen er, at vi vil øge andelen af ejendomme til at udgøre fra de nuværende ca. 1 % til ca. 5 %. Og vi forventer så at kunne implementere denne her ejendomsstrategi i løbet af indeværende år.

Hvad angår de lejere, der bor i pensionskassens ejendomme, så forventer vi ikke, at de kommer til at mærke nogen forandring, for den nye ejer skal følge præcis den samme lovgivning, som pensionskassen følger i dag. Alle lejere har modtaget et personligt brev med henvisning til mere information på vores hjemmeside og på hjemmesidadressen www.pjdpension.dk ligger der information, spørgsmål og svar og også en afkasttabel.

Så vil jeg gerne kvittere for den henvendelse, vi har fået fra tre medlemmer af pensionskassen, Christina Galliano, Charlotte Sporon-Fiedler og Zanne Dittlau. Jeg ved ikke, om I er her i dag? Jeg ved også, at der er andre, der har kommunikeret på ADO's hjemmeside omkring denne her sag det sidste par uger. I har et ønske om at vi beholder pensionskassens ejendomme som et medlemsgode til dem, der har et ønske om at finde en bolig til sig selv eller til deres børn. Og vi synes i bestyrelsen også godt om den tanke, men ejendommene skal komme alle medlemmerne til gode i form af høje afkast, og ikke kun de medlemmer, som kan eller vil leje en bolig. Vi kan ikke give en gruppe medlemmer fordele på andre medlemmers bekostning, f.eks. ved at have adgang til at leje boliger, som trækker afkastet ned for alle medlemmer af pensionskassen. Vi skal derfor behandle ejendomme som alle andre investeringer. Det er netop det, vores nye ejendomsstrategi handler om. Men jeres henvendelse, som vi har fået her for et par uger siden, har alligevel medført, at vi i bestyrelsen vil tage en supplerende drøftelse af vores ejendomsstrategi på vores førstkomende bestyrelsesmøde.

Det er fire år siden, vi startede professionaliseringen af vores arbejde med ansvarlige investeringer og vi har i den anledning spurgt medlemmerne om, hvad de synes om vores indsats. Og det er det, I kan se præsenteret i sliden her. Konklusionen er, at der er meget stor opbakning til den linje, vi har lagt i bestyrelsen. Kun 7 % af medlemmerne er ikke enige i de emner, som er omfattet af vores nuværende retningslinjer for ansvarlige investeringer og næsten 7 ud af 10 mener, at vi matcher eller er bedre end andre pensionskasser på området. Medlemmernes indtryk stemmer dermed godt overens med, at vi rent faktisk er blandt de pensionskasser, som er længst fremme inden for ansvarlige investeringer, og hvor vi i øvrigt følger internationale guidelines.

Jeg vil også gerne berøre et emne, der er meget vigtigt for pensionskassen, nemlig risikohåndtering, og det var det, nogle spurgte ind til for et øjeblik siden. For at få de flotte afkast, som vi så før, er vi som investorer nødt til at påtage os en risiko, men vi tager ikke risici med hovedet under armen, så langt fra. Der er tre grundlæggende elementer i vores arbejde med risici. Det er risikopolitik, det er risikoledeelse og det er risikostyring. Risikopolitikken sikrer, at arbejdet med risici er forankret hos alle medarbejdere og er vedtaget af bestyrelsen ligesom de overordnede rammer for risikostyringen og dermed også den løbende rapportering bl.a. til bestyrelsen. Risikoledeelsen betyder, at ansvaret for arbejdet med risici er tydeligt defineret i organisationen og at roller og ansvar er fordelt. Til risikostyringen har vi et egenudviklet webbaseret risikosystem, som giver en løbende og systematisk prioritering af alle væsentlige risici og dermed også et samlet overblik over risikoniveauet i pensionskassen. I kan se et skærmbillede fra risikosystemet her bagved mig. Pensionskassen har i hele 2012 været i grønt lys i Finanstilsynets trafiklysscenarioer. Dermed kan vi med stor margin klare et aktiefald på 15 % kombineret med en ændring i den lange rente på 0,7 procentpoint og et fald i ejendomspriserne på 7 %. Det betyder med andre ord, at vi er en solid pensionskasse, faktisk mere end syv gange så solid som myndighederne kræver. Tager vi pensionskassens soliditet, kan vi leve op til medlemmernes krav om stabile pensioner, og det vil jeg fortælle lidt mere om senere.

Implementeringen af de fælles europæiske Solvency II-regler, som også Kirstein var inde på, trækker igen ud. Nogle onde tunger vil drille med at sige, at Solvency II betyder, at det først er om 2 år, det vil altid først blive om 2 år, men nu har Finanstilsynet altså meddelt, at der vil ske en tilpasning af de danske regler, og det følger vi selvfølgelig tæt. Det var om det konkurrencedygtige afkast og så vil jeg gå over til medlemskrav nr. 3, som handler om de lave omkostninger.

I har som medlemmer af pensionskassen en berettiget forventning om, at vi i bestyrelsen og administrationen gør alt for at pensionskassen har så lave administrationsomkostninger som overhovedet muligt. Det arbejde begyndte for alvor med dannelsen af Unipension i 2008. Og på planchen her kan I se, hvordan det er lykkedes at sænke omkostninger siden 2008. Denne her grå farve viser det for de kommercielle pensionsselskaber, den grønne er for PJD og den nederste mørkegrå her er for pensionskasser, et vægtet gennemsnit. Omkostningerne til administration pr. medlem, herunder udgifter til lønninger var 2012 godt og vel 1.000 kroner, hvilket er en besparelse på 9 % i forhold til året før, 2011. Administrationsomkostningerne pr. medlem er samlet set steget med 16 % i forhold til 2008, hvor vi etablerede Unipension, så på den ene side er det ikke tilfredsstillende, at omkostningerne samlet er steget med de 145 kroner og på den anden side skal vi også se på, hvad vi har fået for pengene i form af nye produkter, ny hjemmeside med egne tal, professionel rådgivning, store investeringer i IT-systemer og masser af rådgivning rundt omkring i landet til gavn for medlemmerne. Og endelig ikke at forglemme, implementering af ny lovgivning, som koster masser af penge løbende. Hvis vi skulle have gjort de her ting alene i PJD eller alene sammen med Arkitekterne f.eks., så er det mit forsigtige bud, at de her omkostninger måske ville være fordoblet. Vores administrationsfællesskab i Unipension blev etableret i 2008 og der er løbet meget vand i åen siden da. Vi har rigtigt gode afkast, vi har solide pensionskasser, vi har mangedoblet antallet af personlige rådgivninger rundt omkring i landet, og medlemmerne kan se deres personlige oplys-

ninger på hjemmesiden og mange andre gode ting. Unipension har bestemt gjort det godt, men for at blive ved med at udvikle pensionskasserne og vores fællesskab og samtidig holde vores omkostninger nede, så skal vi være flere medlemmer til at dele regninger. Derfor er det vores strategiske ambition at fremtidssikre pensionskassen ved at samarbejde med flere, men uden at give køb på vores selvstændighed, vi vil altså fortsat holde foden under eget bord. De sidste 1½ år, og længere end det faktisk, har vi drøftet og analyseret en række strategiske muligheder på en række workshops og seminarer imellem de tre pensionskassers bestyrelser. Vi har på den baggrund lavet et detaljeret udbudsmateriale, vi inviterede nogle leverandører til at byde på opgaven og har lavet en sammenlignende analyse, som peger på Forca som den mest egnede samarbejdspartner. Og det er derfor, at vi nu har lavet en hensigtserklæring sammen med Forca om at samarbejde og få det her medejerskab, sådan at Arkitekterne og Magistrene og PJD's medlemmer i fremtiden kan få rådgivning og service gennem Forca og ikke gennem Unipension. Som jeg sagde indledningsvist, bliver næste skridt at lave nogle grundige analyser her de kommende uger som skal understøtte selve forhandlingsforløbet mellem os i Unipension og Forca. Hensigtserklæringen, som vi har lavet, er en tilkendegivelse om, at vi ønsker et fællesskab, og de nærmere analyser om økonomi, personale og lignende vil finde sted i de kommende uger og forhåbentlig afsluttes inden sommerferien. Hvis vi servicere flere medlemmer sammen med andre, så sparer vi administrationsomkostninger og det er derfor, at vi har lavet denne her hensigtserklæring, nu hvor vi tilsammen kan gå hen og blive omkring 600.000 medlemmer. Hvis vi forvalter investeringer for andre, så sparer vi også investeringsomkostninger, det var også det, Jesper Kirstein var inde på, og det vil Cristina Lage, vores administrerende direktør, fortælle lidt mere om, når hun gennemgår den reviderede formålsbestemmelse.

Administrationsomkostninger og det er så tallene fra 2012 vi har her, og igen PJD ligger her med den grønne søjle, hvordan ser vores administrationsomkostninger ud sammenlignet med andre? Ja, vi ligger et par hundrede kroner over gennemsnittet af pensionskasser og lige over gennemsnittet af alle. Hvis I ser på Magistrenes Pension, det er altså den blå søjle her, så er det faktisk sådan, at MP jo ikke er nogen stor pensionskasse, de er bare en del større end os med ca. 90.000 medlemmer, deres omkostninger er omkring 600 kroner pr. medlem mod vores godt og vel 1.000. Sammenlignet med de kommercielle selskaber, det er så dem, der ligger oppe i denne her ende, der er vi billigere, men vi vil gerne trækkes til venstre i grafen her ned i nærheden af de store pensionskasser, som har langt flere medlemmer end vi er i dag.

Det var administrationsomkostningerne og så er der investeringsomkostningerne, som udgør en væsentligt større andel af de samlede omkostninger. Igen her, og det bliver så faktisk genbrug af den tabel, som Kirstein viste for lidt siden, hvor Unipension ligger her, Investeringsomkostningerne afspejler, hvor godt et investeringsår det har været. Vores forvalteres løn afhænger af, hvor godt de gør det, så i gode år som f.eks. 2012, så stiger investeringsomkostningerne. Vores afkast i 2012 var godt og vel 1,1 mia. før skat og investeringsomkostningerne var 41 millioner kroner. Så for hver krone, vi har brugt i investeringsomkostninger, så er der kommet 28 kroners afkast tilbage til medlemmerne. Det siger måske ikke så meget, når ikke man har noget at sammenligne med, og derfor kan I så med rette spørge: Er det her for dyre investeringsomkostninger? Nej, det er det ikke. Og den tabel, som Kirstein viste, viser jo, at vi ligger i den rigtige ende af tabellen. Vi er i gruppe med en aktieandel på 50 % og der er vi billigst af alle, hvad angår investeringsomkostninger. Et samarbejde med andre på investeringsområdet kan både styrke kvaliteten og reducere investeringsomkostningerne og det vil Cristina også komme tilbage til, når hun fremlægger vores forslag til revideret formålsbestemmelse.

Efter reglerne i Lov om Finansiell Virksomhed så skal jeg informere jer om aflønningen af bestyrelsen og direktionen i 2012, 2013 og om fremtidsudsigterne for 2014. I 2012 er bestyrelsens ni medlemmer blevet honoreret med i alt 711.000 kroner godt og vel. Det er en lille stigning i forhold til 2011, hvilket skyldes en honorering af mig som formand i forbindelse med det ekstraordinære arbejde, der var forbundet med at rekruttere ny direktør. Det arbejde viste sig at være mere omfattende end vi havde forventet, men det endte Gud ske lov med, at vi har

fundet den rigtige direktør. Helt generelt er bestyrelsens arbejdsmængde, bestyrelsens ansvar og kompleksiteten i bestyrelsesarbejdet blevet øget væsentligt i de senere år, og der stilles bl.a. også øgede krav fra Finanstilsynets side. I januar i år skrev Finanstilsynet til en række bestyrelser i den finansielle sektor og bad dem om at tage skridt til at ændre bestyrelsessammensætningen, for at styrke bestyrelsernes viden og erfaring. I PJD's bestyrelse har vi ikke fået sådan et brev fra Finanstilsynet, og det betyder altså, at Finanstilsynet har vurderet, at den bestyrelse, der sidder i PJD i dag tilsammen besidder de kompetencer, der skal til for at bedrive en moderne finansiell virksomhed. Det er vi naturligvis godt tilfredse med i bestyrelsen, men vi forventer også, at kravene til bestyrelserne bliver ved med at stige i de kommende år. I 2012 er direktionen blevet aflønnet med i alt 431.000 kroner, hvilket er PJD's andel i Unipension, det svarer til 14,4 % ca. Hertil kommer, at der så også er indgået et forlig i sagen med vores tidligere direktør, og der var PJD's andel på 67.000 kroner, og det svarer stadigvæk til de ca. 14.4 % af den samlede udgift i Unipension. For 2013 er niveauet uændret for bestyrelsens honorar. Dog er honoraret indekseret med 2 %, hvilket svarer til stigning i nettoprisindekset. Med hensyn til vores administrerende direktør, Cristina Lage, så har hendes løn været uændret siden hun tiltrådte i efteråret 2011, men vi forventer at skulle regulere Cristina Lages løn her i indeværende år. I 2014 har vi ikke forventning om større ændringer i honoreringen af bestyrelsen og for Cristina Lages vedkommende er der en forventning om en regulering af direktøraflønningen, da der i henhold til kontrakten er årlige lønforhandlinger og jeg vil her gerne understrege, at vi løbende følger med i, hvad andre tilsvarende job bliver aflønnet med. Vi skal aldrig miste jordforbindelsen, men på den anden side, så er det heller ikke nogen bolsjebutik, vi driver, og det vil sige, vi skal også med de 100 milliarder vi har i forvaltning aflønne den indsats og det kompetenceniveau, vi normalt vil sammenligne os med i markedet.

Så vil jeg gå over til det tredje medlemskrav, som jeg snakkede om i indledningen, nemlig trygheden. Medlemmerne ønsker stabile pensioner, der ikke svinger op og ned i takt med de årlige investeringsafkast, sådan som det er tilfælde i rene markedsrenteprodukter. Og det er det, I vil kunne se her, hvor vi har den gennemsnitlige kontorente versus de afkast, som er givet. Ja, afkastet er efter skat. Vi sikrer stabile pensioner ved at udjævne investeringsafkastet over årene. I stedet for at give medlemmerne det aktuelle afkast år for år, som kan svinge meget, så får medlemmerne en gennemsnitlig forrentning i form af en kontorente. I 2012 var kontorenten 4,25 % efter skat. Og det er den tryghed, som vi jo illustrerer her med den grønne kurve, det er den stabile kontorente og den sorte graf er så de enkelte års svingende afkast og hvor man kan se, at der både er nogle toppe og nogle bunde i den.

I år hvor afkastet er højere end kontorenten, sætter vi til side til fremtidens pensioner i den sparegris, vi kalder kapitalbufferen. Når kontorenten er højere end afkastet, så tærer vi på den buffer, så medlemmerne ikke oplever faldende pensioner. En solid kapitalbuffer er altså en forudsætning for stabile pensioner og vi er flere gange så solide, som myndighederne kræver i det her tilfælde. Nogle kunne så spørge, jamen når I nu er så solide, kunne I så ikke bare udbetale nogen større pensioner? Og jo, det kunne vi ret beset godt, fordi vi har soliditeten, men konsekvensen ville så være, at vi havde en mindre kapitalbuffer til at modstå kriser og udsving i de enkelte års afkast og det ville i sidste ende kunne medføre, at pensionerne faldt.

Behovet for tryghed går ikke bare på størrelserne af pensionerne, men også varigheden, altså hvor mange år man skal have pension. Mange er med rette bange for, at de overlever deres pensionsopsparing, hvis de kun har sparet op i rate- eller kapitalpensioner. Det sker ikke for vores medlemmer, for når man er medlem i vores pensionskasse, så har man livrente, og det betyder pension hele livet, uanset hvor længe man lever, og det er det, som denne her kapitalbuffer skal være med til at sikre.

Og så til det sidste af medlemmernes krav, medlemskrav nr. 4, om de produkter og services, som passer til medlemmernes behov. Vi fik ved omvalget, som vi lavede for en del år siden, og den fleksible pensionsordning stor valgfrihed på produktsiden. Forsikringsdækning kan man skrue op og ned for ved invaliditet. Man kan også helt fravælge ægtefælle- og børnepension.

Men også på opsparingssiden blev der større valgfrihed. Opsparingen sker som udgangspunkt i en livrente, men medlemmer under overenskomst kan bruge op til en tredjedel af deres opsparing på ratepension. Medlemmer uden for overenskomst kan frit vælge opsparingsform. Når vi går på pension, er der gode muligheder for at skræddersy tilbagetrækningen. Med delpension kan man trappe ned på arbejdet og skrue op for pensionen efter behov, og med en nedsat startpension kan man lave en form for inflationssikring af sin pension ved at få mindre udbetalt i starten og skrue op i takt med inflationen.

Vores vigtigste service til medlemmerne, det er rådgivning, og vi kan mærke, at der er en stigende efterspørgsel efter rådgivning i takt med, at pension er et emne, som man taler med hinanden om omkring middagsbordet. Vi har i 2012 holdt fire gange så mange medlems- og rådgivningsmøder som vi gjorde i 2011. Vi har haft næsten to møder om dagen rundt omkring i landet i gennemsnit. Møderne kan foregå på arbejdspladsen, de kan foregå online, de kan foregå på regionalkontoret eller i pensionskassen. Og styrken ved at være en medlemsejet pensionskasse det er, at vi kan tilpasse vores produkter og services efter netop de ønsker, som I som medlemmer har. Den frihed bevarer vi i et administrationssamarbejde som Unipension eller det, der er større, og det tænker jeg selvfølgelig på i det, vi nu planlægger sammen med Forca.

Ved udgangen af 2012 havde PJD ca. 9.400 medlemmer. Og vi har dermed oplevet en lille medlemsfremgang på ca. 1½ %. Vi har ca. 11,5 milliarder under forvaltning og årets resultat blev et plus på knap 600 millioner kroner.

Til sidst vil jeg gerne takke vores faglige organisationer Den Danske Dyrlægeforening og Jordbrugsakademikere for et godt og konstruktivt samarbejde og med de her ord, så vil jeg lukke formandens beretning og give ordet tilbage til dirigenten.

Dirigenten: Tak til dig Erik for en fyldig beretning. Det er jo sådan, at bestyrelsens beretning ikke skal til afstemning, men skulle gerne give anledning til en god diskussion, nogle drøftelser og eventuelt spørgsmål, kommentarer og det er der nu mulighed for, så jeg vil spørge, om der er nogen, der ønsker at få ordet? Ja, så bedes du komme herop og lige sige, hvem du er og så vil jeg prøve sådan, om det falder i nogle klumper eller om vi sådan besvarer dem hen ad vejen. Det kommer lidt an på, hvordan det forholder sig. Værsgo.

Anna Wolf: Tak skal du have. Jeg vil spørge om ejendomssalget. Du siger, at det er 1 % og de giver underskud. Så kan det da risle koldt ned af ryggen på mig ved at høre dig sige, så vil man gå op på 5 % og så gå uden for Danmarks grænser. Kender I nok til ejendomssituationen rundt om i verden til det? Men det er ikke det vigtigste, det var ikke det, der fik mig til at gå op. Det var, at du siger, at det skal være et tilbud til alle medlemmer. Jeg synes ikke, at dine argumenter holder. Du slutter med at snakke om at servicere – services som passer til medlemmernes behov. Der er masser af produkter, medlemmerne af denne her pensionskasse på et eller andet tidspunkt har gået ind for, men som de ikke har tænkt sig at udnytte. Jeg kan huske diskussionerne, da der skulle pensioner til afdøde børn, fordi det var jo temmelig langvarigt for dem. Og jeg mener, at lejlighederne her i København det er et tilbud til alle medlemmer. Men ligesom med en masse af jeres andre tilbud, er der ikke ret mange medlemmer, der benytter dem. Og det er da heldigt for jer.

Zanne Dittlau: Jeg er medunderskriver af det brev, som formanden omtalte. Og jeg vil egentlig godt knytte et par kommentarer til det. I første omgang vil jeg sige, at jeg taler faktisk ikke på egne vegne. Jeg har fået rigtig mange søde mails, mange henvendelser, og det, der måske egentlig i første omgang slog mig, det var, at der faktisk er medlemmer, som slet ikke kender denne her ordning. Og der kunne jeg egentlig gribe i egen barm, fordi for bare en 2-3 år siden, da kendte jeg faktisk heller ikke denne her løsning. Og jeg har så i mellemtiden formidlet til alle dem, jeg sådan kunne komme til at snakke med, og det har egentlig været forbavsende, så få der egentlig vidste noget om denne her gode ordning, og så kan man med rette sige,

jamen det står jo på hjemmesiden. Og det gør det også og der står rigtig mange ting, og det er jo ikke nødvendigvis det, man sådan umiddelbart leder efter, medmindre man ved, hvad det er, man leder efter. Det er den ene ting. Den anden ting det er, at jeg hæftede mig også ved, at formanden sagde, at det her er en pensionskasse for os alle sammen og det er vores behov, der skal tilgodeses, og så må vi jo anerkende, at vi er jo en bred skare med mange forskelligartede behov, og det er nok sådan, at pension bliver vigtigere og vigtigere jo ældre man bliver. Når man sådan lige er nyuddannet, så er det sådan et eller andet med, at det da heldigvis bliver trukket over ens løn, for ellers så tænker man faktisk ikke så meget over det. I den sammenhæng, så tænker jeg, at det her med de her ejendomme måske i virkeligheden er en af de der fordele, som vi kan sælge os selv på som pensionskasse. Jeg fæstede mig egentlig også ved både formanden, men også Jesper Kirsteins indledning om, at for det første så går det rigtig, rigtig godt, og det er vi jo meget, meget taknemlige over, det synes vi jo er fantastisk, sikkert alle sammen. Der var også noget snak om omkostningsfokus, og det, der blev nævnt der, var, at man skulle måske ikke have alt for meget fokus på det, at der kunne faktisk også være andre fordele. Og så tænker jeg 1 % udgør det her. Er det her vi skal snakke om nogle andre fordel? Er det her vi måske skulle overveje og strømline de her fordele? Kunne det gøres billigere at drive de her ejendomme? Er der kigget nok på det? Jeg synes, det er vigtigt at kigge på, hvad vi får for pengene. Hvad man føler, man får for pengene, når man som ung dyrlæge melder sig ind, og hvad man får, når man sådan står lige på nippet til at skulle have sin pension. Vi skal dække hele spektret. Jeg har faktisk også fået henvendelser fra ældre medlemmer, som har haft denne her udsigt til at kunne få en billig bolig i København som værende noget meget, meget vigtigt, når man nu gik på pension. Jeg ved ikke, om de her ejendomme skal sælges, men jeg bliver lidt bekymret, når man sådan kigger kroner og ører og siger, vi kan nok få det billigere i Amerika. Ja, måske i dag. Det kunne også være, at man kunne få nogle rigtig billige ting i Grækenland eller på Cypern for 10 år siden. Jeg er nok glad i dag for, at jeg ikke investerede de steder. Jeg er rigtig glad for, at bestyrelsen her har sagt, at de vil tage det op til overvejelse. Med i denne her overvejelserproces kunne jeg godt tænke mig, at man spurgte medlemmerne bredt, hvad er egentlig jeres holdning til de her ting? Ikke kun os der er her, her i dag, men sådan helt bredt ud: Skal vi realisere ejendomme centralt i København i en periode, hvor ejendomshandelen måske ikke er den bedste, der er set? Lad os få en lang, god debat omkring de her ting. Lad os se på, om der måske er nogle alternativer for at drive de her ejendomme lidt bedre. Det kunne godt være, at det var en fordel. Tak.

Ulla Knudsen: Omkring de her ejendomme, så troede jeg egentlig netop, at det var et medlemsgode eller at det var meningen, at det var et sted, hvor medlemmerne kunne leje sig ind. Og derfor er jeg sådan lidt overrasket over, at det skal være muligt for medlemmerne at leje sig ind i USA eller Singapore eller hvor det nu er, man vil investere i ejendomme eller er det sådan ren investering, at man vil bare gerne købe nogle ejendomme, som der så er nogle huslejer på, så man kan score penge på eller er det erhvervs ejendomme, man vil begynde ... altså, det er sådan ret uklart det hele for mig. Og så ved jeg, at pensionskassen jo også ejer nogle sommerhuse, som medlemmerne kan leje eller skrive sig op til at leje. Er de så også omfattet? Hvornår er det medlemsfordele og hvornår er det investering? Det virker ret uklart for mig.

Hans Aage Andersen: Jeg er pensionist. Jeg ved godt, I kan synge mig ud, men i den diskussion vi har om ejendomme her, der vil jeg nok sige, at jeg vil opfordre bestyrelsen til at holde fast i den der strategi, man har lagt. Jeg vil oven i købet sige, at tidspunktet er timet godt. Jeg tror, at det er det rigtige tidspunkt at foretage en nyvurdering af de ejendomme, man har og de ejendomme, man vil købe og så måske i højere grad lægge vægt på, at det bliver boligejendomme og forretningsejendomme og med forretningsejendomme, der mener jeg udelukkende kontorejendomme og det er fint, hvis man går udenlands og krydrer det lidt med det. Jeg kan bare være bekymret for, ligesom den første, der var heroppe og sige, jamen bestyrelsen har jo nok ikke den ekspertise til at kunne håndtere det, og det må vi jo så bare rette op på. Og det var kun i relation til ejendomsspørgsmålet.

Arne Skjoldager: Det er lidt i forlængelse af det sidste indlæg. Jeg skal nok lade være med at komme med al takken for den gode beretning, Erik, men det var sgu en god beretning, så nu har jeg husket at sige det. Det der med ejendommene, jeg har også fulgt med i diskussionen, der er gået på Dyr lægeforeningens diskussionslister omkring det her. Der var en bemærkning i et indledende forløb, hvor der var et medlem, der sagde. Det eneste man kan bebrejde bestyrelsen her, det er, at de ikke har solgt de ejendomme for længe siden. Ja, denne her forening, den skal dække medlemmernes behov, men behovet efter min opfattelse i den her forening, det er at sikre os alle sammen så gode pensioner som overhovedet muligt, altså det kan virke sådan lidt pengefikseret, men det er det, når bestyrelsen siger, at de laver individuelle løsnin-ger og sådan noget, så ser jeg det kun inden for pensionsområdet, at man kan skræddersy de enkelte pensioner efter vores behov, hvornår vi har brug for pengene og sådan noget, og så er der med tiltroen til, om vores bestyrelse og vores ansatte er dygtige nok til at kunne gennemskue ejendomsmarkedet rundt omkring i hele verden. Altså, jeg har fuld tiltro til, at det kan de, og ellers lader de sig nok rådgive omkring de der ting, så jeg vil godt bakke op om bestyrelsen og så går de jo så i Det Sixtinske Kapel og om der kommer hvid eller sort røg ud, jeg vil håbe på, at den hvide røg, det er, at I forvalter vores ejendomme på den bedst mulige måde.

Aage Fischer Hansen: Jeg er pensionist og jeg har for første gang været inde på hjemmesiden og fundet ud af, at min ægtefælle kan få pension og jeg har aldrig været gift eller haft parforhold. Kan den ordning laves om, sådan at den med ægtefællen der, det forsvinder? Og så er der også begravelseshjælp. Jeg ved ikke, hvad jeg skal bruge det til? Det kan jeg godt klare selv, det er ikke mit problem jo. Det er i tilslutning til, det der med det enkeltstående altså tilpasninger ikke, kan man lave min pension om, sådan at det der med ægtefællepension falder bort? Der var sådan set ikke andet, jeg ville sige.

Formanden: Tak til indlægget fra Anne Wolf, Zanne, Ulla Knudsen og Hans Aage Andersen og også Arne Skjoldager omkring ejendommene. Som jeg sagde i beretningen, så har vi besluttet os for, at vi på baggrund af den henvendelse, vi har fået, vil følge op på det her på vores førstkommande bestyrelsesmøde og det står selvfølgelig til troende. Hvis jeg skal give en kommentar til nogle af de ting, der er sagt, så har der været fra nogens side spurgt omkring det her med, at det skal være et tilbud til alle, og det er jo rigtigt, at lejlighederne i boligejendomme kan være tilbud til alle, både medlemmer og ikke-medlemmer. Men det fokus, vi har i pensionskassens bestyrelse, det er altså at sikre det højst mulige afkast og dermed de bedst mulige pensioner til jer som medlemmer. Nogle var inde på, om man laver billigere drift. Vi har hele tiden et fokus på, at man optimerer driften af de ejendomme, vi har, og sikrer, at vi har så lave omkostninger som muligt. Det er et stedse fokus for os også i den der sammenhæng. Og der blev også spurgt omkring det her med, om vi ville spørge medlemmerne bredt. Vi har taget til efterretning, at der er nogle medlemmer, der har et ønske, og det vil vi selvfølgelig stikke en finger i jorden på og se, hvordan medlemmerne ser på det her. Nogen var inde på det her med, om bestyrelsen havde kompetence til at varetage ejendomsinvesteringer. Jeg vil sige det på den måde, at vi sidder jo ikke i dagligdagen og hverken vælger værdipapirer eller ejendomme, som der skal investeres i. Det er det, vi har vores investeringsafdeling til. Og når I kigger på de resultater, som vores investeringsafdeling har præsteret her i nyere tid, så vil jeg sige, så fortjener de faktisk et klap på skulderen, fordi de har gjort det rimeligt godt. Det, vi interesserer os for i bestyrelsen, det er den strategi, vi lægger frem, og de analyser, som vi en gang om året, når vi lægger vores investeringsstrategi, baseret på de sammenlignende analyser, vi får, det er at vælge en strategi, som ud fra den risiko, vi er villige til at påtage os, kan sikre det højst mulige afkast og stadigvæk baseret på de sidste års afkast, så ser det jo rimeligt fornuftigt ud. Så det her har egentlig ikke noget at gøre med bestyrelsens kompetencer. De kompetencer, som der skal være til stede her, det er, at vi faktisk begynder at sammenligne ejendomme i stedet for at vi har den enkelte ejendom på Værnedamsvej, så kigger vi på det her i nogle større globale porteføljer, fordi vi i princippet betragter ejendomme som et andet aktiv, ligesom man kunne gøre med aktier eller med obligationer for den sags skyld. Men altså løftet om, at vi vil følge op på det kommende bestyrelsesmøde, det står selvfølgelig til troende.

Omkring det med ægtefællepensionen, som du spørger om, Aage Hansen, der tror jeg, at vi vil lade vores aktuar svare på det tekniske spørgsmål.

Steen Ragn: Ifølge det pensionsregulativ, som i hovedtræk har været gældende siden 2004, så er kravet til omvalg af ægtefællepension, at man ikke er fyldt 60 år. Og uden at være aldersdiskriminerende, så tror jeg, at du falder for den grænse. Det er selvfølgelig en grænse, der er fastsat dengang af hensyn til kollektivet. Indtil da, da var alle dækket af livsvarig ægtefællepension, eller 10-årig, men da fastsatte man, at medlemmer under 60 år kunne vælge. Det kunne dem over ikke. Så det korte svar, det er: Nej, det er ikke umiddelbart muligt at lave om på den ordning. Det er som det er. Du spurgte til begravelseshjælp. Det er ikke noget, jeg mener, at jeg kan finde på vores hjemmeside. Jeg synes ikke at have set det. Eventuelt så kunne vi tage det bagefter, hvis du lige har tid, så kan vi lige tage det sammen med en af rådgiverne.

Therese Brøndsted: Og jeg er levnedsmiddelkandidat. Jeg har tidligere siddet i bestyrelsen fra 2000 til 2011. Egentlig har jeg et andet spørgsmål, men jeg vil lige grave lidt frem fra min hukommelse, fordi jeg havde tidligere været med til at kæmpe med de her ejendomsinvesteringer, som i de år, jeg var med, aldrig rigtig gav noget, og der var meget bøvl med det og sådan noget, men jeg havde den oplevelse, eller den forestilling, at medlemmer, der syntes, at det var enormt godt at man havde den mulighed, hvis man pludselig stod og manglede en bolig, at pensionskassen så havde de her boliger, hvor man ligesom stod foran i køen i forhold til det øvrige lejeboligmarked. Men jeg mener, at det var i 2009, der var en medlemsundersøgelse, hvor vi spurgte netop medlemmerne, det som vi har snakket om i dag, og da var det sådan, at der var et meget stort flertal, og jeg husker ikke procenten, der var et meget stort flertal, som sagde, det ikke var vigtigt. Så den forestilling jeg havde om, at det var noget, vi som medlemmer, som fællesskab, den holdt ikke i den undersøgelse, men det kan jo være, at vi skal eller at I skal spørge igen. Det ved jeg ikke. Nå, men det, som jeg egentlig ville stille et spørgsmål til, det var i forbindelse med det her samarbejde at indgå med Forca, der vil jeg bare gerne høre en uddybning fra formanden om. Du sagde, at I havde analyseret flere muligheder, og det her var den bedste. Så vil jeg gerne høre på hvilke parametre. Jeg husker nogle mindre heldige nøgletal og omstændigheder omkring nogle af de pensionskasser, som indgår i Forca, men det er fra lang tid siden af, så det kan jo være, at de har oppet sig siden, så jeg vil gerne vide, hvorfor de er en attraktiv partner for os.

Formanden: Tak Therese. Omkring det analysearbejde, vi har lavet, og det udbudsmateriale, vi har lavet, så er det som sagt baseret på, at vi i hvert fald i halvandet år - faktisk også længere tilbage - har diskuteret denne her strategi, og det har været med udgangspunkt i, at vi ønskede at bevare foden under eget bord. Nu hører vi Kirstein sige for lidt siden, at han forventede, at man vil ende med måske mellem 10 og 15 pensionsselskaber i Danmark. Det er altså en reduktion med en faktor 3 eller 4 i forhold til i dag. Og det, vi har villet sikre os med det her strategiarbejde, det var, at vi fra Unipensions side ikke var ligesom i gymnastiktimen i gamle dage, man blev valgt som den sidste til at spille fodbold, men det var os, der kunne være med til at sige, hvem er det, vi ønsker at arbejde sammen med i denne her branche. Og derfor valgte vi at være proaktive og analysere markedet. Vi har faktisk kigget på stort set alle de selskaber, som er i markedet, og lavet nogle interne analyser og sat op efter nogle parametre, som selvfølgelig gik på at sige, hvordan har de performet i de senere år? Hvordan kunne vi være med til at opretholde det her med at have foden under eget bord, altså være medejere i en ny konstruktion, og hvordan kunne vi være sikre på, at I og vi som medlemmer ville få en tilstrækkelig god service også i fremtiden. Så det er i princippet de parametre eller nogle af de parametre, som vi har vurderet på. Og noget af det, som vi så på, også tallene før, som Kirsten viste, er, at der er meget størrelsesøkonomi i det her, og bare for at tage nogle tal i denne her sammenhæng. Det, vi har regnet på og som også vi har fremlagt på dialogmøderne, vi har holdt rundt omkring i landet, der er det sådan, at hvis vi gik fra en størrelse, som vi har i dag, på ca. 100.000 medlemmer til en fordobling, altså på 200.000, så kan vi spare et sted

mellem 20 og 30 millioner kroner i administrationsomkostninger. Og tilsvarende hvis vi har dobbelt så meget aktivmasse under forvaltning, som vi har i dag, altså fra de ca. 100 milliarder til ca. 200 milliarder, så kan vi spare i omegnen af 80 millioner kroner. Det er altså noget, der minder om 100 millioner kroner i Unipension-regi, svarende til ca. 1.000 kroner pr. medlem, der kan spares ved at indgå i sådan en form for samarbejde. Og det synes vi ikke, at vi fra bestyrelsens side kan sidde og kigge forbi, når der er så stort et potentiale for at spare penge til os alle sammen. Og det har egentlig været grundlaget for en væsentlig del af denne her beslutning. Vi har sagt, hvordan kan vi få indfriet det ønske hvor vi både kan bevare vores fod under eget bord, vores selvstændighed i regi af, at det er vores penge, det er os som medlemmer, der bestemmer, samtidig med at vi får sikret, at der er styr på administrationsomkostningerne, så de bliver så lave som muligt og få nogle gode services. I den forbindelse skal jeg så sige, at vi etablerede for nogle år siden vores fondsmæglerselskab og det betyder, at vores investeringer bliver ved med at være i eget regi. Dem lægger vi ikke ind i Forca. Men der hvor vi kan komme til at spare penge i denne her sammenhæng, det er på administrationssiden via det samarbejde, hvor vi altså bliver et totalt volumen på omkring 600.000.

Ulla Knudsen: Omkring det her samarbejde med Forca, der, som jeg læser denne her pressemeddelelse fra den 17. april, I sendte ud, så siger I, at samarbejdet går udelukkende på service og rådgivning, men vi beholder vores penge for os selv, så den besparelse, du taler om, det er jo kun på service og rådgivning og på medlemmerne. Er det så rigtigt opfattet, at det så vil være Forca, der giver rådgivning og service til os som medlemmer, og at Unipension så udelukkende holder sig til at forvalte vores penge, fordi I har jo også talt om, at vi skal have skræddersyede løsninger og vejledning og rådgivning og det skal være nogen, som kender os, og kender vores baggrund og sådan noget. Det kan jeg ikke rigtigt få til at hænge sammen med, at dem, som er i Forca, deres medlemmer har jo nogle ret andre baggrunde end os. Og vi bliver jo lidt små i den sammenhæng, deres service handler vel mest om deres egne? Fyrer man bare alle dem, der giver rådgivning i Unipension så?

Niels Juul: Jeg synes sådan set bare, Erik, at du skulle give en lidt grundigere redegørelse for, hvor snitfladerne kommer til at ligge, fordi det er det, jeg synes, der er uklart i det, der ligger her, hvor er det de nye snitflader kommer til at ligge henne, fordi det er ikke særlig præcist.

Formanden: Tak både til Ulla Knudsen og Niels Juul. Det, vi snakker om i relation til Forca, som du rigtigt påpegede Ulla, det er administrationsdelen af det her, hvor vi samarbejder på administrationssiden. Vores fondsmæglerselskab opretholder ansvaret for vores investeringer og skal sikre de høje afkast, som vi har set i de senere år og gerne kunne sikre dem i fremtiden også. Men til gengæld har vi også haft fokus på, at vi med de ca. 1.000 kroner, som vi betaler i administrationsomkostninger pr. medlem i dag, der vil vi gerne ned på et niveau, som svarer til det, de rigtigt store har. Og nu sammenlignede jeg lige før Magistrene, som betaler omkring de 600 og vi betaler godt og vel 1.000 i PJD i dag, så har haft et ønske om, via denne her strategi, at kunne sænke vores administrationsomkostninger, og det er den mulighed, vi nu får mulighed for at realisere via et samarbejde med Forca, hvor vi forventer også i forhold til det, der er lagt frem, at kunne spare måske i niveauet 30 %. Og det med de skræddersyede løsninger og med rådgivninger, jamen altså, det er jo stadigvæk i PJD-regi, vi beslutter, hvad det er for nogle løsninger, vi gerne vil lave til PJD's medlemmer. Den rådgivning, de skal have i fremtiden, det vil være af medarbejdere der sidder i Forca, og der har vi jo aftalt, at når vi skal arbejde sammen med dem, så er det de, altså, vi har jo gode medarbejdere i dag, bedste mand på posten flytter ind og er med i en del af det rådgivningsteam, som bliver fremadrettet i Forca, så vi forventer selvfølgelig, at den service og den rådgivning og den kvalitet i rådgivningen, som vi leverer i dag, den også kan leveres i morgen, hvis vi ender med, vi regner med at lave en samarbejdsaftale med Forca.

Niels, du spørger til det her med snitfladen, og der er det sådan, at hvis du kigger på investeringssiden i dag, det beholder vi i eget regi, via fondsmæglerselskabet, til gengæld har vi lagt

frem i det her, og det vil Cristina komme ind på om et øjeblik i relation til det vedtægtsændringsforslag, som er sendt ud, det er, at der vil vi prøve at åbne muligheden for, at vi også kan investere for andre, uden at vi sætter vores egen over styr, men det med at kunne have større aktivmasse at forvalte, der er det, at vi kan spare nogle penge i investeringsomkostninger og eksemplet, som jeg nævnte før, er, at hvis vi eksempelvis fordoblede vores aktiemasse til investering eller forvaltning, at det giver os nogle store potentialer for at spare penge til medlemmerne i denne her sammenhæng. Det, der så er tilbage, om jeg så må sige, så siger der er noget administration med noget rådgivning og noget service i Forca-regi. Vi har vores investeringer, som ligger i vores fondsmæglerselskab, så er der noget tilbage i det, der vil blive en rest af Unipension og det vil sige, det er den poliske betjening af bestyrelsen, det er kommunikation og det er aktuar. Så det sige, hvis du kan forestille dig en tredeling. Investering bliver i de trygge hænder, hvor Niels Erik Petersen og hans investeringsafdeling har styr på det. Der bliver noget politisk, noget kommunikation og aktuar, som vi beholder et lille sekretariat for selv, resten af det der maskinrum, hvis nu vi kan bruge det fra Politiken, resten af det maskinrum, det er så sammen med Forca.

Dirigenten: Tak til formanden for denne uddybning, så er der plads til et sidste, afsluttende spørgsmål eller en kommentar. Det synes ikke at være tilfældet, så synes jeg, at vi skal takke for bestyrelsens beretning. Tak.

Ad pkt. 3. Forelæggelse og godkendelse af Årsrapport 2012

Så går vi videre til dagsordenens næste punkt. Punkt 3. Forelæggelse og godkendelse af Årsrapport 2012, og der vil jeg gerne give ordet til pensionskassens finanschef Jens Munch Holst, værgo.

Jens Munch Holst: Ja, tak for ordet. Jeg vil i forlængelse af Eriks beretning gennemgå de væsentlige pointer fra Årsrapporten for 2012. Jeg vil gøre det meget kort. Og jeg vil nøjes med at tale om de vigtigste ting. Og det er i mit perspektiv penge ind, penge ud og årets resultat.

Vi starter med penge ind forstået som tilgangen i indbetalinger. Pensionsindbetalingerne er således steget i 2012 med ca. 22 millioner kroner. Det er den fede grønne linje, vi har der. Det skyldes bl.a. indskudskampagnen, som vi havde fra april til oktober i forbindelse med frigivelse af efterlønsmidlerne. Og så i mindre grad den stigende medlemsbestand. Grafen, den stiplede linje, viser rent faktisk pensionskassens medlemstal, og de er steget i de seneste år, og i 2012 er væksten de der 1½ %, som Erik også nævnte. Vi forventer at væksten i medlemsantallet vil flade ud over tid på grund af de mindre årgange, der er. En øget afgang som følge af den ændrede struktur, der er i vores medlemsbestand, altså vores medlemsbestand bliver ældre.

Så er der jo også penge ud, og det er i form af udbetalingerne. Samtidig med de øgede indbetalinger og et stigende medlemstal ser vi også en stigning i udbetalingerne af pensioner. Denne udvikling ses på den grønne linje i grafen, altså den nederste, og det er pensionsudbetalingerne fra medlemsdepoterne. I 2012 har pensionskassen også udbetalt tillægspensioner til pensionisterne og det er så det mellemrum, så går vi op til den lidt federe grønne der, og de samlede udbetalinger til pensionisterne udgør så 245 millioner kroner i 2012. Den stiplede linje viser udviklingen i antallet af pensionister. Som I kan se, er der tæt sammenhæng med stigningen i pensionsudbetalinger og væksten i antallet af pensionister. Stigningen i udbetalinger skyldes udelukkende alderspensionerne, kan man sige. Det ser I her ved den her grønne bønne, som egentlig bare er større. Over de seneste fem år kan vi se en vækst i antallet af pensionister med 4 %. Også her skyldes stigningen primært alderspensionering. Når vi ser på aldersfordelingen i pensionskassen viser den, at vi kan se frem til fortsatte og betydelige stigninger i pensionsudbetalinger over de næste 5-7 år. Det vil alt andet lige også påvirke indbetalingerne, fordi andelen af medlemmer, som indbetaler til deres pension, falder i takt med det stigende antal pensionister. I modsat retning peger dog overenskomsterne, som medfører generelt stigende pensionsbidrag. Investeringsafkastet er den væsentligste kilde til at opbygge jeres de-

poter. Erik har også tidligere fortalt, at investeringsafkastet er særdeles positivt i år. Faktisk udgør afkastet i 2012 det højeste nominelle afkast nogensinde, 1,1 milliard kroner. Summa summarum har det været et godt år for pensionskassen og ejerne, og det er jer, medlemmerne. Det kan vi se på den betydelige konsolidering af dels jeres individuelle formue, depoterne, og dels jeres fælles formue, egenkapitalen. I 2012 er der overført ca. 1 milliard til medlemmerne i form af vækst på 6 % i jeres individuelle opsparing og 32 % i jeres fælles opsparing, på egenkapital og særlige bonushensættelser. Det svarer til en samlet vækst på jeres individuelle og fælles formue på godt 12 %, og det må også siges at være en betydelig styrkelse. Det er alt hvad jeg har for i dag, for jeg synes, at det her billede kan godt stå lidt. Og så vil jeg sådan set sige, tak fordi I lyttede på, men hvis I har nogen spørgsmål, så er I velkomne.

Dirigenten: Jamen tak til dig, Jens Munch Holst. Så er der mulighed for at kommentere. Er der nogen, der ønsker ordet? Det synes ikke at være tilfældet. Så er det jo sådan, at her skal vi rent faktisk stemme om Årsrapporten og så kan jeg lige oplyse om, nu I sidder her alle sammen, at det er sådan i dag, at der er fremmødt med 61 her i rummet, og så er der fremmødte ved fuldmagt 15, så i alt er der 76, der kan afgive stemmer og af de 15 fuldmagter, der er, er de 12 givet til bestyrelsen, 1 er en instruktionsfuldmagt til bestyrelsen og så er der 2 tredjemandsfuldmagter.

Men nu tilbage til Årsrapporten, og så vil jeg simpelthen spørge, er der nogen, der ikke kan godkende Årsrapporten? Jamen så er Årsrapporten godkendt. Tak.

Og så vil jeg synes, at vi skal lige holde en 5 minutters strække ben-pause, så I lige har en mulighed for at komme ud og tage et glas vand, men gerne punktligt 5 minutter maks.

Ad pkt. 4. Forslag fra bestyrelsen om ændring af formålsbestemmelsen

Dirigenten: Så er alle vist ved at have genfundet deres pladser og vi kan fortsætte generalforsamlingen. Vi er nået til punkt 4, som er bestyrelsens forslag til ændring af vedtægtens formålsbestemmelse, og inden vores direktør, Cristina Lage, vil fremlægge det, så vil formanden Erik Bisgaard gerne lige give et ord med på vejen. Værsgo Erik.

Formanden: Tak for det, Jens. Det her forslag om ændring af formålsbestemmelsen hænger lidt sammen med den der strategidiskussion, som vi jo lige just har haft, den med at vi gerne vil fremtidssikre pensionskassen i relation til at kunne lave administrationssamarbejde sammen med andre, og det vil sige, det vedrører egentlig ikke nødvendigvis os, men I skal vide, at det her forslag faktisk blev nedstemt på Arkitekternes og Magistrenes generalforsamling her for nogle dage siden. I Magistrenes med et helt knebent flertal. Bestyrelserne i de to pensionskasser overvejer lige nu situationen, og de vil arbejde videre for at få forslaget igennem. Vi mener, at det her på tværs af de tre bestyrelser det bestemt er til fordel for vores medlemmer i Unipension, og derfor ønsker vi også i PJD-regi at fortsætte. Jeg håber, at den redegørelse, som Cristina vil give om et øjeblik, både passer med det, I nu har inde i hovedet, selv omkring med at sikre fremtiden, og at I også er enige med os i vores vurdering, og grunden til, at jeg siger det her, det er, at det netop her til frokost er blevet offentliggjort, at Arkitekterne og Magistrene er havnet i den situation, at deres medlemmer ikke stemte for det her forslag. Men vi ønsker altså på vores, PJD's generalforsamling at gøre os klar til det her, fordi vi tror på, at det her er den rigtige strategi, og når nu Arkitekterne og Magistrene ender med at få det her på plads også, hvad jeg tror, at de gør, så skal vi selvfølgelig ikke stå uden for den der mulighed, at vi også ønsker at lave en fremtidssikring af PJD's pensionskasse. Og så er det Cristina, der får ordet for at fremlægge selve den tekniske del af forslaget.

Cristina Lage: Tak skal du have. Det, som vi har valgt at tage som indgangsbillede, det er, skal man køre ned ad en blind vej eller skal man agere, mens der stadigvæk er valgmuligheder, og det er den situation, der er på pensionsmarkedet lige nu. Kirstein var inde på det, og man kan ikke åbne en avis, som taler om finansmarkeder i hvert fald, uden at se at alle me-

ner, der skal ske noget, og så kan man sige, jamen hvis alle bare taler om det, hvad sker der så overhovedet noget? Men jeg synes, at der bliver slået sådan ekstra streger under det, da Finanstilsynets direktør på vores branches årsmøde simpelthen sagde til os i forsamlingen: Kære venner, I er for mange. Vi så gerne, at I slår jer sammen. Så der ligger både et politisk ønske, osv. så alle går sådan og venter lidt på det og det er derfor, at vi også ser det som en unik mulighed for at kunne agere, mens der er mulighed for det. Og det er også derfor det overhovedet har kunnet lade sig gøre at lave analyser og så reelt tro på, at man selv kunne vælge.

Det, jeg vil gøre nu, er at prøve at vise jer den struktur, der kommer op, for i det udsendte materiale kan I se noget økonomi og andre bevæggrunde. Formanden har været inde på noget i sit svar på spørgsmål, så det, jeg vil gøre her, det er: Hvad betyder det? Der bliver spurgt til snitflader. Det er faktisk en del af den her gennemgang også. For man kan sige, Unipension er selvstændige kasser med PJD som den ene og de to kasser hernede til sammen er Unipension, hvor investeringerne ligger i fondsmæglerselskabet og den øvrige administration ligger i herovre. Det, som ligger fast, det er, at det er oppe i kassernes rum alle beslutninger træffes, som har med rammer at gøre og indhold forstået på den måde, at det er her medlemmerne er. I vælger en bestyrelse, der er en generalforsamling og den bestyrelse, der er valgt, det er dem, der afgør, hvordan skal investeringsstrategien se ud og hvordan skal vores produkter og services se ud. Hvis vi tager investeringsstrategien først, så er det typisk på et årligt møde, hvis der er nogenlunde ro på markederne, ellers er det oftere. Så siger man, jamen hvordan vil vi – hvilken risiko vil vi påtage os på medlemmernes vegne? Og hvordan skal investeringsstrategien så se ud? Og der får de selvfølgelig et oplæg fra investeringsafdelingen, hvor man har målt risici på alle de modeller, vi nu har til at arbejde med det. Og så er det fondsmæglerselskabet, der udfører det. Pengene ligger heroppe, beslutningerne ligger heroppe, men der udføres hernede. Det samme kan man sige på det administrative, det er heroppe man beslutter, I beslutter så at sige, ved at I delegerer til en bestyrelse, hvordan er det, vi vil se ud i fremtiden? Hvordan er det, vores service og rådgivning og produkter skal se ud? Når det så er besluttet, får vi nogle retningslinjer, og så gennemføres det hernede. Og det vil i øvrigt være helt uændret uanset et samarbejde med Forca. Det, jeg så kan illustrere Forca med, de har faktisk deres egen Unipension kan man sige, det er tre kasser, de har slået sig sammen om det administrative. Det er værd at bemærke, at de har beholdt deres investeringsafdelinger oppe i de enkelte kasser, altså i modsætning til Unipension har de ikke lavet en fælles investeringsafdeling eller et fondsmæglerselskab for den sags skyld. Så det er det administrative, de har valgt at gå sammen om for nogle år siden. Så her er Unipension, der er Forca, og det, som samarbejdet så går ud på, skematisk set, det er, som Erik Bisgaard også var inde på, der er en lang række administrative funktioner, der kan flyttes over samtidig med, at Unipension bliver medejer på lige fod med de tre andre. Og den administration, der lægges over, er ikke nødvendigvis en forandring, eller det er det ikke, slet ikke i udgangspunktet, at sige, jamen det er de samme ting, der lægges over, men kan det bare gøres, hvis det er enklere eller man har nogle flere at dele de omkostninger med. Det er jo værd at bemærke, at sådan noget som den nye skattelov, der blev vedtaget, den koster i omegnen af 30 millioner kroner at udvikle. Og det er et eksempel og et meget nærliggende eksempel at sige, jamen hvis man ikke behøver at udvikle det hver især fire gange, så har man nogen at dele den type omkostninger med.

Det, jeg måske lige skal nævne også, altså, Erik var inde på det, men for god ordens skyld, en del af administrationen lægges over i Forca og så indgår vi en kontrakt om, hvordan det så skal udøves. Der er noget tilbage, fordi der er behov for at have noget tilbage, en ansvarshavende aktuar, en administrerende direktør. Vi har også overvejet netop at sige, jamen bag hver kasse er der jo en, altså, der vil vi gerne give det noget tyngde, at man er fuldstændig klar over, hvor medlemsbehovene bevæger sig hen, så der vil også sidde en medlemschef her, mens der er mange medarbejdere, der vil flytte med over her. På FMS'et, altså investeringerne, er det så lidt anderledes. Det er stadigvæk samme ide, men her er det bare en anden måde, man kan spare penge på, og der er i hvert fald i Forca ikke noget investering, fordi det ligger som sagt heroppe, så den paragrafændring, der vedrører fondsmæglerselskabet, det er

at tillade, at Unipensions fondsmæglerselskab må lave forvaltning for nye samarbejdspartnere. Der er ikke at tale om, at man skal ud og konkurrere med Nordea eller Danske om at lave en god kapitalforvaltning, det er noget med at forvalte for pensionskasser ligesom os selv, fordi det er der, vi har den store kompetence, det er at investere med hensyntagen til de pensionsforpligtelser, der ligger. Og det skal da ikke være nogen hemmelighed, at hvis de nu synes, at vi gør det godt, altså i hvert fald kan man jo se på nogle parametre lige nu, så er det i hvert fald ikke så ringe, jamen så kunne man jo sagtens indgå et samarbejde på det også, det ligger bare ikke i udgangspunktet, fordi det er ikke sådan de heller har tænkt. Så ideen er her, kan man få noget mere volumen, noget formål ind her, så er det en måde at spare penge på, kan man finde nogen, f.eks. Forca, at dele administrations- og investeringsomkostninger med, så er det den anden måde at gøre det på.

Det, som jeg lige vil runde indledningen her af med, det er at sige, jamen i forhold til de fire krav, som vi også har bygget Årsrapporten, og det vi ved betyder noget for medlemmerne, hvor spiller det så ind? Ja man kunne jo sige, på konkurrencedygtigt afkast, det ligger jo nede i fondsmæglerselskabet, og der hvor den kunne være en driver, det er, at der kunne være andre, der synes, at Unipensions investeringsfolk gør det godt, og kunne være interesseret i at få forvaltet hos Unipensions fondsmæglerselskab. Lave omkostninger, det er både på den måde, jeg lige siger nu, og så som sagt at dele fremtidige investeringer sammen med andre og få del i de samme opgaver, at kunne lave processer, så det bliver billigere for den enkelte enhed. Stabile pensioner, ja det er ikke her den spiller mest ind, det er mere et spørgsmål om kapitalbuffere og kontorente, mens den sidste spiller flot ind, også i den her tænkning, der står altså ved pensioner, produkter og services, som passer til medlemmernes behov, og der, hvor man kan sige, det er svært i dag for nogle af os at sige præcis, hvordan medlemmers behov ser ud om 5 og 10 år, men det, der vil give – det vil give en robusthed og en evne til at påtage sig de investeringer, som det kræver at kunne følge medlemmernes behov. Og der er det, Forca-ideen også kommer ind, fordi det er her på denne her front, at det kommer ind: om det så er, at man vil have en, på investeringssiden, der blev spurgt ind til over for Kirstein, kan passive investeringer ikke være bedre? Var det ikke det, man burde gøre? Altså, som I ved, så er det fuldstændigt kernen i vores investeringsstrategi i dag, den bestyrelsen har besluttet, at det er en aktiv forvaltning, men det kunne jo godt være, at medlemmerne på et tidspunkt siger: Vi vil egentlig gerne kunne investere passivt. Så er det jo faktisk muligt at udvikle sådan et produkt, og hvis det ellers skal hænge sammen og bestyrelsen kan gå ind for det, jamen så er det det. Men det koster omkring 30 millioner, det er et godt bud på, hvad det måtte være. Og tilsvarende hvis man vil have et markedsrenteprodukt. Ikke at der er noget på tapetet om det, men kun for at give jer et eksempel på noget, som allerede i dag kunne være aktuelt, så er det, at kunne udvikle det sammen med nogen andre. Og det er faktisk det, jeg vil bruge som indledning og jeg står selvfølgelig til rådighed.

Jørgen Madsen: Jeg er fra Københavns Universitet. Nu fik vi noget at vide om Forca, men nu skal vi til at stemme om dagsordenens punkt 4, vi skal ikke stemme om Forca som sådan, okay. Så har jeg nogle spørgsmål til det der forslag fra bestyrelsen og nogle kommentarer selvfølgelig. Det er som om, at sporet er godt og at vi så kan spare en masse penge i administration og ledelse, men jeg kan i hvert fald se, at det bliver større og større der hvor jeg er, men der er også kommet fem lag flere ledelse ovenpå, og jeg er ikke sikker på, at procentdelen af administration er blevet mindre. Og når så Kirstein kommer med statistikken og siger, at man reducerer ikke administrationen ved at blive større, så er det, man siger: Hvad er det nu, der er argumentet for, at vi skal gøre det her? Men altså, i stor udstrækning vil jeg da gerne give ansvaret til dem, der nu har sat sig ind i det i pensionsforeningen eller pensionskassen, men gøre opmærksom på nogle enkelte ting, også selvfølgelig jeg har nogle spørgsmål. Jeg er bange for, at identiteten forsvinder. Jeg er glad for, at jeg er medlem af en pensionskasse, hvor de andre er ligesom mig. Altså, jeg er da glad, og derfor kommer vi også til, jeg synes da ikke, at vi skal have sygeplejersker med eller dem, der nu gør rent på mit kontor eller sådan noget. De kan ikke være med, de er måske fra Polen af, men altså, jeg er glad for, at det er nogen agronomer og nogen fra Landbohøjskolen, jeg er sammen med. Og det vil jeg egentlig

godt betale 1.000 kroner for om året, hvis det er det dyrere, at vi fastholder vores forening som den er. Derudover så er jeg også glad for at høre, at nu vil vi ikke have ejendomme, fordi vi skal ikke have noget specielt til nogle enkelte medlemmer, fordi det her det er en pensionskasse. Jeg har sparet op for at være sikker på, at jeg har en pension, så derfor så synes jeg ikke, at vi skal lave formålsparagraffen om til at være, at den bare skal sørge for min økonomiske tryghed. Jeg ønsker, at min pensionskasse skal sørge for min tryghed, når jeg går på pension. Det var egentlig det. Og så, det kan da godt være, ja, man skal så også have, hvis man bliver arbejdsuduelig, men man skal ikke sørge for alle mulige andre økonomiske tryghed, hvad det så end defineres som. Så jeg er faktisk meget glad for, at vi har en paragraf, der siger, at det er pension, det drejer sig om, og at kassen ikke må lave alle mulige andre ting, som ikke står i formålsparagraffen, og det, vi skal stemme om, det er, om vi skal udvide det til at gøre en masse mere og til at administrere for andre og altså blive større og udvide til at gøre andre ting end at sørge for vores pension. Så, et spørgsmål hvis der skulle være sådan et, det skal der jo være, er det nødvendigt at ændre denne her formålsparagraf for at kunne komme ind i Forca?

Per Henriksen: Jeg synes jo, tankerne er spændende, som både formanden og direktøren har fremlagt det, at vi skal være moderne, og vi skal tænke på det afkast, der nu kan give os pension, når vi bliver pensionerede og sikre dem, der allerede er pensioneret stabile pensioner. Min bekymring går kun på bare et lille område. Det er, at, som direktøren siger, vi skal åbne op for, at vores mæglerfirma kan investere for andre. Det lyder fornuftigt med hensyn til at få omkostningerne ned, men indebærer det ikke en risiko? Hvad nu hvis af en eller anden grund der kommer black-out hos vores folk i mæglerselskabet og det går fuldstændigt galt, er vi så ikke på en eller anden måde ansvarlige for, at de investeringer går fuldstændigt galt? Hvis nu det sker i vores eget regi her, så vælter vi jo bestyrelsen og stiller dem måske til ansvar. Det kan jo godt være. Men hvad hvis de andre meget, meget store spillere, de kommer med milliarder af kroner og af en eller anden grund så går det fuldstændigt galt, kan man lave sådan nogle vandtætte skotter, så vi ikke løber nogen risiko? Fordi hvis man kan gøre det, og jeg kan få en garanti for det, så synes jeg måske, at det kan være okay, men jeg vil bare være helt sikker på, at vi ikke spiller hasard på den måde med vores penge. Tak.

Therese Brøndsted: Først vil jeg lige sige, at jeg er i hvert fald enig med den forrige taler, som sagde, at denne her med at beholde vores kasse for det fællesskab, vi er nu, så det er jeg glad for, at bestyrelsen ikke har planer om, at vi skal fusionere med en hel masse. Det, som jeg vil spørge bestyrelsen om, det er omkring, det er netop det her med størrelse. Fordi jeg er udmærket godt klar over med de stigende lovkrav, at så får vi et øget omkostningspres, og derfor er det helt naturligt at forsøge at samarbejde med andre, men jeg tænker bare på, om I også har holdt øje med det tab af manøvredygtighed, og som eksempel vil jeg tage frem dengang vi som den første pensionskasse gjorde det her med garantierne. Jeg mener, at det var i 2004 at vi stemte om at give slip på dem, for de var enormt dyre at opretholde, og siden har mange andre kasser jo gjort noget lignende, så vi var foregangskasse på det punkt, men dengang der blev afstemning om det. Det blev faktisk udskudt i hvert fald et år, fordi vores IT-leverandør ikke kunne lave systemet, som kunne gøre, at vi kunne lave den ændring. Det jeg prøver at sige, det er, at når man er lille, har man en manøvredygtighed og en fleksibilitet, som i et meget, meget stort administrativt fællesskab er sværere. Det kan det i hvert fald være, så jeg vil høre, om bestyrelsen har analyseret den del af det, eller fokus har været på stor-driftsfordelen, som I har talt om, argumenteret for indtil videre.

Arne Skjoldager: Jeg vil gerne give forslaget et positivt ord med på vejen. Jeg havde for et par år siden en ufrivillig overnatning i Frankfurt Lufthavn, og der finder man jo på mange ting, og tiden er lang, så jeg satte mig til at læse Frankfurter Allgemeiner, og der er nok til en hel nat. Der var så en interessant artikel om en tysk kriminalinspektør, som havde meget stor succesrate på at finde ud af, hvad der, altså opklaringsrate, og så spurgte de ham, hvordan gør du? Hvordan arbejder du, og det, han siger, er: Ja, man skal altid gå efter motivet for, at nogen gør noget, og som han sagde, man skal søge i urinstinkterne ved menneskene, man kan

gå efter affekten, man kan gå efter kønsdriften og man kan gå efter griskheden. Jeg vil sige, det her forslag, det vil jeg sige, det er ikke i affekt, altså bestyrelsen og sekretariatet har arbejdet længe for det, så den udelukker jeg. Så er der den med kønsdriften, jeg må sige, det er vel en notorisk sandhed, at pension er noget af det mest usexede i denne verden, så er der griskheden tilbage, og så tror jeg, så er vi ved at være inde ved motivet for, at bestyrelsen de gør det her. Det er griske mennesker. De har den samme griskhed, som jeg tror hele forsamlingen har her, vi vil have det højst mulige afkast, altså vi vil have den bedste pension, så her er griskhed et godt motiv. Og hvorfor skulle de arbejde for ikke selv at få en god pension? De er jo selv i klemme. Og de har arbejdet professionelt, den ros vil jeg give både sekretariatet og bestyrelsen, de tal, vi har fået fremlagt her, det viser, at de har arbejdet godt og seriøst i mange år. Og de har selvfølgelig overvejet det her forslag ganske, ganske nøje, så derfor så er jeg helt tryk ved, at vi stemmer for det forslag, der er fremlagt her.

Formanden: Tak først til Jørgen Madsen. Du spørger til det der med, er stort godt? Og det skal vel besvares med det spørgsmål og så sige, at den verden, vi lever i, er noget af det, som Cristina var inde på, det er, at vi er udsat for et stigende omkostningspres. Til IT, til lovkrav. Cristina nævnte nogle enkelte eksempler på noget, der koster 30 millioner, noget der koster 50 millioner, vi har summet op og så siger, at den periode, vi står over for sådan de kommende år, vi kan formentlig have omkostninger i niveauet 200 millioner kroner til kommende investeringer, og det er klart, at hvis man er flere om at dele de omkostninger, så bliver det billigere pr. mand, end hvis vi skal betale det med de relativt få, som du kan sige, at de 100.000 er i forhold til de store spillere i markedet. Og derfor mener vi, at det her det er sund fornuft i tide, at vi vælger den partner, som bedst kan sikre, at PJD og medlemmerne i PJD får de højst mulige pensioner og den bedst mulige service og de lavest mulige omkostninger i fremtiden. Vi har tit i PJD's regi og også for den sags skyld i Unipension snakket om det her med, at det vi egentlig skulle gøre os klar til, det var, hvis markedet blev liberaliseret. I dag er mange af vores pensioner, de er bundet ind via overenskomsterne, men hvis nu man forestillede sig, at der i morgen kom en liberalisering i markedet, så ville vi jo gerne være i den situation, at medlemmerne valgte os frivilligt, fordi vi var de bedste i markedet til at lave gode pensioner og holde lave omkostninger og det, mener jeg egentlig er grundlaget for det her, og du spørger til også, Jørgen, omkring den der identitet der forsvinder, og det kan jeg sagtens følge dig i. Man kan sige, man vil gerne være sammen med nogle ligesindede og ikke nødvendigvis nogle af de andre, du nævnte, jamen det bliver vi jo også i og med, at vi har jo stadigvæk et PJD med egen pengekasse, med eget beslutningssystem og med en årlig generalforsamling, hvor det er jer som medlemmer, der sætter dagsordenen og bestemmer, hvad det er, der skal ske. Vi fortsætter med at lave vores medlemsundersøgelser og går ud og spørger: Hvad er det, I gerne vil? Hvad er det for nogle behov, I har? Så jeg mener egentlig, at den der identitet i PJD-regi, den opretholder vi. Vi har bare et maskinrum, hvor vi får delt nogle omkostninger, sådan at vi kommer til at betale mindre i fremtiden end det, vi ellers ville være kommet til at betale, og så er du inde på det her med ejendommene og trygheden. Jamen, altså ejendommene indgår jo netop i hele den der kabale med at sikre, at vi skal have den størst mulige tryghed, og dermed betragter vi ejendomsinvesteringerne som ethvert andet aktiv ved at stille de højst mulige afkastkrav til de ejendomme, som vi var inde på i oplægget før.

Per Henriksen var inde på det med bekymringen omkring FMS, altså fondsmæglerselskabet og det med andre, og der kan jeg svare helt præcist på: Er der vandtætte skotter? Ja, det er der. Vi risikerer ikke, at der er nogen af PJD's penge, der skal tabes eller sættes til i andet regi der, men Niels Erik Petersen og hans investeringsteam, om de skal investere – nu er jeg måske grov at sige, de skal investere for en samlet aktiemasse på 100 eller på 200, det er de samme mennesker, og det er de samme IT-systemer, men de sparer bare nogle penge til os. Og vi betaler relativt mange penge i årlige investeringsomkostninger, selv om vi havde et meget højt afkast pr. omkostningskrone, vi havde på investeringssiden, så hvis det kan blive billigere i morgen, så får du og alle de andre jo nogle større pensioner, men vandtætte skotter? Ja.

Therese var inde på det her med manøvredygtigheden. Man har jo som lille manøvredygtigheden, og det mener jeg egentlig også, at vi har. Både begrundet i at sige vi opretholder PJD med eget politisk beslutningssystem, via generalforsamling og bestyrelse, som I vælger her på generalforsamlingen, og oven i købet er det sådan, at inde i Forca-systemet, der er der faktisk lavet en administrationsmodel, sådan at hvis vi som en af de fire ejere har nogle særlige ønsker, jamen så kan vi også godt få det lavet, men vi kommer selvfølgelig selv til at betale, hvis de andre ikke synes, det er en god ide. Og sådan må det så nødvendigvis være. Vi kan ikke fedte omkostninger ned på de tre andre ejere, hvis vi kommer som en fjerdedel af ejerskabet og siger, vi vil gerne have lavet noget særligt, men jeg mener faktisk, at vi kan opretholde også vores manøvredygtighed i den sammenhæng.

Og til Arne Skjoldager, jamen jeg skal vedkende mig fuldt ud i denne sammenhæng at være grisk. Vi ønsker at få de størst mulige afkast til gavn for jer som medlemmer.

Zanne Dittlau: Bare en kort kommentar. Vi hører her, at bestyrelsen har meget fokus på, at vi skal spare, og vi skal få det meste ud af det. Det, jeg egentlig også godt kunne tænke mig, vi havde fokus på, det er sådan meget fremadrettet. Der bliver uddannet flere og flere dyrlæger. Jeg skal ikke kunne sige, hvordan det er på jordbrugernes område. Får vi fat i dem alle sammen? Vi så i en kurve her før, at der var en lille stigning, og den skyldes så nogle efterlønsindbetalinger, men burde denne her ikke stige endnu mere? Gør vi nok for at få fat i på den lange bane alle de nye, unge studerende? Eller rettere sagt, og hvad gør vi så der? Hvad er det, vi skal sælge os selv på? Skal vi bare være en i en masse, som tjener rigtig mange penge eller skal vi også kunne have en identitet, og jeg tror, de to ting skal gå hånd i hånd. Jeg tror, at man som nyuddannet dyrlæge eller nyuddannet jordbruger eller hvad man nu end er, at man skal føle et tilhørsforhold, at man ikke nødvendigvis bare kommer ind i den, fordi det handler om, hvor man er ansat, men at man føler sig som dyrlæge og derfor eller som jordbruger og føler så derfor et naturligt fællesskab med de her mennesker, så det kan godt være, at vi kan spare penge på administration, det skal jeg ikke gøre mig klog på, stort er normalt billigere, men vi skal passe på, at vi beholder vores identitet, for ellers så forsvinder vores medlemmer altså på den lange bane til andre pensionskasser, som garanteret kan gøre det bedre end os.

Jørgen Madsen: Det var kun fordi, at jeg fik ikke svar på, om det her, vi skal stemme om, om det er nødvendigt for at komme ind og have en administration sammen med Forca.

Formanden: Til det sidste kan jeg sige: Ja, Jørgen. Zanne Dittlau, du var inde på det her med, at vi kun har fokus på at spare og om det fremadrettede. Det er rigtigt, vi har brugt meget argumentationskraften i relation til økonomien, det her med at vi kan spare nogle af de omkostninger ved at vi kan dele med nogle andre, fordi vi har det her fokus, og når vi spørger medlemmerne via de her undersøgelser, hvor vi går ud og spørger, så er krav nr. 1, det er, at vi vil have høje afkast. Krav nr. 2 fra medlemmerne, det er lave omkostninger, og krav nr. 7 i øvrigt, det er det med boligerne. Og det er klart, når vi lytter til medlemmerne og så siger det med afkast og omkostninger, så er det det, der er på vores lystavle, det er det, det her kan være med til at bringe med sig. Det, du egentlig spørger om, tror jeg, det er det med medlemsantallet fremadrettet med hvor mange kandidater, der nu kommer ud fra institutionen, Science, som den hedder i dag, hvor mange af dem, vi får fat i, og der kan du sige, at der er det jo overenskomstbaseret langt hen ad vejen. Dem, der kommer ind via overenskomsterne, dem får vi sådan pr. natur om du vil. Dem der kommer ind i private arbejdspladsordninger, dem har vi jo ikke sådan på samme måde styr på, fordi de store arbejdspladser har indgået nogle aftaler med ofte de kommercielle. Men det, jeg mener, at vi skal leve op til her, det er jo, at sige, hvis det var et liberalt marked og der var valgfrihed på alle hylder, så skulle det jo gerne for Landbohøjskolekandidaterne, at vi er de bedste i markedet. Fordi det, der sker, når vi lytter på de unge i dag, når de står nede i banken og skal låne penge til huset og bilen og noget af det andet, de skal have, så står bankmanden eller konen jo også og forsøger at sælge en pensionsordning til de her unge mennesker, ikke? Og så siger de, du skal have bolig- eller

billån hos os, så skal vi også gerne have dine pensionspenge, og der skulle vi gerne have udstyret de unge med en viden om, og så sige, der er altså en aktør her i markedet, hvor vi i en kollektiv ordning er i stand til at levere en bedre vare end stort set alle andre i pensionsmarkedet. Og det er egentlig den information, som vi jævnt hen forsøger at blive bedre og bedre til at få kommunikeret, sådan at også næste generation er klar over, at det er os, der er de bedste i det her marked. Og derfor mener jeg egentlig også, at den identitet, som du efterspørger, der er vi helt enige. Vi ønsker også at opretholde en identitet på det her, men vi har altså også i morgen et PJD, hvor det er jer, der sidder i generalforsamlingen, og det er en bestyrelse, som I vælger til at køre dagligdagen af den her forretning.

Dirigenten: Tak til formanden, så kan vi gå over til en afstemning og som sagt, så er det her vi skal have to tredjedele for, da det er en vedtægtsændring, og det vil sige 51, der skal være enig, men lad mig gøre det sådan, at nu tager vi den første afstemning, hvor I bedes krydse af på, om det er for eller imod. Og det er jo sådan, at vi har vores revisor, Kasper Udam, til stede, fordi det er sådan, at revisionen skal tælle det her op, så Kasper vil du også gøre dig klar til en optælling?

[Afstemning om punkt 4. Forslag fra bestyrelsen om ændring af formålsbestemmelsen. Resultat: 68 for og 7 imod. Forslaget blev vedtaget.]

Ja, så kan jeg også meddele, at for så vidt angår punkt 4, formålsparagraffens ændring, så er det sådan, at der er talt op nu, stemmerne og der er i alt 63 der har kunnet stemme her, men egentlig, så er der jo fuldmagterne, ja, 76 afgivne stemmer, og der er 68, der er for. Der er 7, der er imod, og 1 der er blank. Det vil sige, at vedtægtsændringen er godkendt her i forsamlingen.

Ad pkt. 5. Øvrige forslag fra bestyrelse og medlemmer

Så kan vi fortsætte med det næste punkt, og det er punkt 5, øvrige forslag fra bestyrelsen og medlemmerne. Der er ikke indkommet nogen medlemsforslag, men der er to forslag fra bestyrelsen, og dem deler vi op, så vi går videre med forslag 1 fra bestyrelsen. Der er omkring optagelse af veterinærsygehjælpere og veterinærsygeplejerske og det gør vi, deler dem, fordi der kræves der også to tredjedele stemmeflertal i relation til at få den på plads, så Erik, værsgo.

Ad pkt. 5.1. Optagelse af veterinærsygehjælpere og veterinærsygeplejersker

Formanden: Tak for det. Som vi skrevet ud i den indkaldelse, har vi fået en forespørgsel om at optage veterinærsygehjælpere og veterinærsygeplejersker som medlemmer i PJD, og for at få denne her mulighed, så skal vi ændre vedtægten, som vi har skrevet ud. Fra bestyrelsens side mener vi, at både veterinærsygehjælpere og veterinærsygeplejersker, de hører naturligt hjemme i vores pensionskasse og vi vil derfor gerne give mulighed for, at de også kan optages som medlemmer. Det er den argumentation, vi har.

Lars Holsaae: Jeg har et spørgsmål, som går på, at nu har vi snakket en masse risiko på investeringer. Så vidt jeg ved, så er pensionsafkastet også afhængigt af risikoen på medlemmerne. Nu tager vi en medlemsgruppe ind her, jeg skal bare spørge bestyrelsen, om de har kendskab til og har undersøgt denne medlemsgruppe eller eventuelt kommende medlemsgruppes risikoprofil og om de ligner os andre og det derfor er om jeg så må sige risikofrit for vores pensioner at optage dem?

Steen Ragn: Vi har ikke haft adgang til specifik statistik, der siger, hvad denne her gruppe har af forløb. Men alle andre undersøgelser tyder faktisk på, at arbejdsstedet er næsten den allervigtigste parameter for f.eks. arbejdsudfygtighed, som er den nok største udgift, du tænker på. Og da vi jo ved, at veterinærsygeplejersker og sygehjælpere arbejder i netop de samme

arbejdssteder som vores medlemmer, så har vi al mulig grund til at forvente, at deres skadesstatistik vil ligne vores øvrige medlemmers. Var det svar nok?

Lars Holsaae: Ja, så I har ikke lavet en undersøgelse?

Steen Ragn: Vi har simpelthen ikke adgang til de data.

Dirigenten: Tak til dig, Steen. Så kan vi gå over til en afstemning om det, og jeg spørger er der nogen, der stemmer imod det? Eller ønsker en skriftlig afstemning? Så tager vi en skriftlig afstemning, så bedes I udfylde stemmeseddel nr. 2.

[Afstemning om pkt. 5.1. Optagelse af veterinærsygehjælpere og veterinærsygeplejersker. Resultat: 45 for og 26 imod. Forslaget blev nedstemt.]

Så har vi resultatet af valget om vedtægtsændringen vedrørende optagelse af veterinærsygeplejersker. Der er afgivet 45 stemmer for, 26 imod og 5 blanke. Og det vil sige, at to tredjedele, det er faktisk 47,3 stemmer – det vil sige, det forslag er faldet.

Ad pkt. 5.2. Konsekvensændringer efter skattereform

Så tror jeg, at vi kan gå videre til punkt 5. Forslag nr. 2, som også er fra bestyrelsen, en konsekvensændring som følge af skattereformen. Der vil jeg igen give ordet til formanden. Værsgo, Erik

Formanden: Ja, som dirigenten siger, så er det her en direkte konsekvens af, at der er sket en lovændring som følge af skattereformen fra 2012, så der ikke længere kan fradrages for indbetalinger til kapitalpensioner og alderssum. Det orienterede vi om allerede i oktober måned sidste år i MedlemsNyt og også på vores hjemmeside. Som en konsekvens af det, så sættes der ikke længere penge af til alderssum, men den opsparing, man allerede har foretaget til alderssum, bliver der naturligvis ikke rørt ved. Bestyrelsen foreslår, at vi konsekvensretter i pensionsregulativet for den fleksible pensionsordning, så det fremgår, at der ikke længere sættes nye penge af til alderssummen. Fradragsreglerne er selvfølgelig de samme for medlemmerne af den gamle pensionsordning, men her er regulativet formuleret lidt anderledes, så der er ikke behov for ændring af selve paragrafteksten.

Dirigenten: Tak for denne fremlæggelse og er der nogen, der ønsker ordet her inden det skal sættes til afstemning? Det synes ikke at være tilfældet.

Det her det er jo et pensionsregulativ. Det vil sige, det er almindeligt, simpelt flertal, og jeg vil spørge, er der nogen, der ikke kan godkende forslaget? Det synes ikke at være tilfældet. Så er det vedtaget.

Ad bemyndigelse til bestyrelsen

Så er vi næsten færdige med punkt 5, men inden vi lukker det her punkt, så vil jeg gerne på bestyrelsens vegne bede om generalforsamlingens bemyndigelse til dels at foretage ændringer af redaktionel karakter, dels at foretage ændringer i forslagene, hvis myndighederne kræver det. Det er i overensstemmelse med den praksis, vi plejer at have her på vores generalforsamling. Og ændringer af redaktionel karakter, slåfejl og lignende, og myndighederne forventes ikke at have bemærkninger til nogen af forslagene. Jeg går ud fra, at I her i salen kan tilslutte jer det. Tak skal I have.

Ad pkt. 6. Valg af bestyrelse

Så er vi nået til punkt 6, og det er valg af bestyrelse. Det er sådan, at Erik Bisgaard Madsens og Johannes Elbæks mandater er på valg, og bestyrelsen indstiller til genvalg af dem begge. Og jeg er ikke blevet oplyst, at der er andre, der stiller op. Der har ikke været nogen, der har været ude og få verificeret stillere eller noget. Det vil sige, at jeg skal høre, om der er andre kandidater. Det skulle så ikke være tilfældet. Og da det ikke er tilfældet, så kan jeg hermed konstatere, at Erik Bisgaard og Johannes Elbæk er genvalgt for en treårig periode. Tillykke med valget.

Ad pkt. 7. Valg af revision

Så går vi videre med dagsordenens punkt 7. Valg af revision. Det er sådan, at bestyrelsen indstiller til genvalg af statsautoriseret revisor Lone Møller Olsen og statsautoriseret revisor Kasper Bruhn Udum fra Deloitte som henholdsvis revisor og revisorsuppleant. Jeg skal høre, om der er nogen, der ønsker ordet, eller om der er andre kandidater. Og da det ikke er tilfældet, så vil jeg sige til Kasper: Tillykke med valget.

Ad pkt. 8. Sted for årets næste generalforsamling

Så er vi nået til punkt 8, sted for årets næste generalforsamling. Og der foreslår bestyrelsen, at næste års generalforsamling finder sted i København. Er der nogen, der har bemærkninger til det.

[Talt udenfor mikrofon: Kommentar om at kunne holde den midt i landet.]

Dirigenten: Ja, vi har noteret din kommentar og ellers tager vi det ad notam.

Ad pkt. 9. Eventuelt

Så er der dagsordenens punkt 9 Eventuelt. Jeg skal høre, om der er nogen, der ønsker ordet?

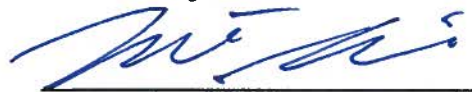
Ulla Knudsen: Nu har vi vedtaget denne her vedtægtsændring, som betinger samarbejdet med Forca, men hvad nu, når de to andre pensionskasser ikke har vedtaget, altså både Arkitekterne og Magistrene, der faldt det jo. Hvad betyder det så for det videre samarbejde eller planlægning?

Formanden: Det er sådan, at bestyrelserne i både Arkitekterne og Magistrene, de arbejder også på at få det her taget op igen, og en af de muligheder, de har for at få det gjort, det er via urafstemning, og om det er det, de vil vælge at benytte sig af, det skal de selv afgøre i deres respektive bestyrelser, men det er den mulighed der er. Og for så vidt angår Magistrene, så var det jo sådan, at der var 60 % af generalforsamlingen, der var for. Så jeg har en ret stor tiltro til, at man i begge pensionskasser vi ende med at få det her håndteret, og rent faktisk så har vi besluttet imellem de formandskaber i de tre pensionskasser, at vi indtil videre arbejder efter den timeline der er lagt på det her og stadigvæk kører videre med det analysearbejde, der er med henblik på, at vi kan få lavet en kontrakt inden sommerferien.

Jeg vil her til slut på generalforsamlingen takke jer fordi I kom. Jeg vil også takke for det resultat, vi fik omkring vedtægtsændringen af formålsbestemmelsen. Jeg og resten af bestyrelsen mener, at det er afgørende vigtigt for, at vi kan sikre PJD's fremtid. Så tak fordi I kom, tak fordi I deltog aktivt i debatten. Det er altid konstruktivt at høre generalforsamlingens mening og jeg synes, at vi har haft en god og en konstruktiv diskussion i dag.

Nu vil vi så gerne byde jer på en bid brød eller hvad nu det er, der står udenfor, det er i hvert fald noget spiseligt og også lidt at drikke. Og så ses vi forhåbentlig til generalforsamling næste år igen, så tak for nu og velbekomme.

Den 13. maj 2013

Johnni Nielsen
Referent

Jens Bjerregaard Christensen
Dirigent